

25. navadna nedelja C

Predvsem te prosim: prosíte, molíte, posredujte in se zahvaljujte za vse ljudi. (1 Tim 2,1)

Prvo berilo

Amos 8,4-7

Poslušajte vendar vi, ki teptate ubožca, pokončujete reveže v deželi in pravite: "Kdaj bo že mimo mlaj, da bomo prodajali žito? Kdaj bo mimo sobota, da bomo odprli žitnice; da bomo zmanjšali mero, povečali uteži in podtaknili varljivo tehtnico; da bomo za denar kupili siromake, za par čevljev ubožca, da bomo kot zrnje prodali tudi pleve?" Gospod prisega pri Jakobovem ponosu: "Nikoli ne bom pozabil vseh teh njihovih dejanj."

Drugo berilo

1 Timóteju 2,1-8

Dragi Timótej, predvsem te prosim: prosíte, molíte, posredujte in se zahvaljujte za vse ljudi, za kralje in za vse oblastnike, da bomo lahko živeli v vsej pobožnosti in vsem dostojanstvu, mirno in tiho. To je namreč dobro in po volji Bogu, našemu odrešeniku, ki hoče, da bi se vsi ljudje rešili in prišli do spoznanja resnice. Bog je namreč samo eden. Samo eden je tudi srednik med Bogom in ljudmi, človek Kristus Jezus, on, ki je sam sebe dal v odkupnino za vse, v pričevanje ob svojem času. Zato sem bil postavljen za glasnika in apostola – resnico govorim, ne lažem – za učitelja poganov v veri in resnici. Vsekakor hočem, naj možje povsod molijo in dvigajo svete roke brez jeze in prepira.

Evangelij

Luka 16,10-13

Tisti čas je Jezus govóril svojim učencem: "Kdor je v najmanjšem zvest, je zvest tudi v velikem, kdor pa je v najmanjšem krivičen, je krivičen tudi v velikem. Če torej niste bili zvesti pri ravnanju s krivičnim mámonom, kdo vam bo zaupal resnično dobrotno? In če niste

bili zvesti pri tujem, kdo vam bo dal, kar je vaše? Noben služabnik ne more služiti dvema gospodarjema; ali bo enega sovražil in drugega ljubil, ali se bo enega držal in drugega zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mámonu."

V razmislek

"Kdor živi v preobilju, z lahkoto pozabi Boga." (Don Bosco) Ta odnos do življenja in njihove posledice niso izum sodobnega časa. Že prvo berilo govori o tem – bogati postajajo vedno bolj bogati, revni pa vedno bolj revni. Razesipni življenjski slog zgornjega sloja se ohranja z izkoriščanjem malih ljudi. Prirejanje uteži in manipuliranje s kvaliteto blaga so del vsakdanjika. Dneve, ko se ne posluje, smatrajo za čas izgube dobička. Kupujejo nemočne, delajo revne odvisne od njih, s tem da dajejo na njihove dolgove visoke obresti in jih potegnejo v dolžniško spiralo... Težko je verjeti, da je ta tekst star skoraj 3000 let! Debate o ukinitvi nedeljskih in prazničnih dni, korupcija ter prevare v politiki in v gospodarstvu, globalizacija na stroške ubogih, neodpisovanje dolgov... ne kažejo na to, da se je uveljavil Božji gospodarski sistem. Pri tem je osnovno sporočilo jasno – prevarantski, izkoriščevalski sistem je v Božjih očeh zločin. Kot vedno, je Božja pravičnost na strani šibkih. Prerok Amos brez dlake na jeziku opiše izkoriščanje, kršenje prava in zapravljanje.

Bog, človek, materialno bogastvo in naše ravnanje z njim je tema današnjih svetopisemskih besedil. Vse do danes imamo še vedno – še posebej, če smo ljudje, ki se trudimo, da bi se na tem svetu občutilo Božje kraljestvo – dvoletni odnos do denarja in materialnega bogastva. Čutimo sicer, da nas sam denar ne osrečuje, vendar tudi, kako veliko vlogo kljub temu igra v našem življenju, če mislimo, da ga imamo premalo, da bi lahko živeli mirno življenje. Naj ga še tako obračamo, da bi imeli res odgovoren odnos do materialnih dobrin, ne moremo brez njega. Vendar nam da Jezus v današnjem evangeliju jasne smernice, ki bi nam lahko pomagale oblikovati odnos do stvari tega sveta v skladu z njegovim videnjem.

Po eni strani se gre za zvestobo – kdor se izkaže za zvestega pri odnosu z "nepravičnim bogastvom", temu se zaupajo tudi pomembne vrednote. To pomeni, da bomo nekoč vprašani glede našega odnosa do dobrin tega sveta – ali je bila naša prednostna želja, da jih pomnožimo za naše osebno dobro ali smo z njimi gospodarili tako, da so služile tudi drugim? Pravila in zakoni tržnega gospodarstva niso odločilni kriteriji, po katerih bomo sojeni, temveč vrednote, v katere smo vložili naš denar. Jezus ne obsoja premoženja samega po sebi. Ko pa govori o zvestobi, to pomeni, da moramo pogledati, iz kod premoženje izvira ter komu in čemu z njim služimo.

Po drugi strani pa nas Jezus opozarja o nevarnostih, ki so povezane z bogastvom. "Ne morete služiti Bogu in mámonu" (Lk 16,13). Služiti mámonu pomeni imeti srce polno skrbi glede denarja in lastnine in s tem glede možnih izgub. "Bog je tam, kjer pustimo svoje srce". To so znane besede Martina Lutherja. Srce, ki je napolnjeno z željo po imetju in pohlepom po vedno več, nima prostora za druge vrednote in s tem tudi ne za Boga. Kje smo pustili svoje srce? Ali bi radi postali ljudje, ki mislijo, da ne morejo podleči zmoti, da lahko v življenju služijo tako Bogu kot "mámonu" (= aramejski izraz za varljivo pehanje za dobičkom). Ali bi želeli postati ljudje, ki se vedno znova osvobajajo balasta želja in zahtev po imetju in lahko namesto tega dajo prostor hrepenenju, da bi Bog zavzel očiščen prostor v njihovem srcu.

25. navadna nedelja C

Predvsem te prosim: prosíte, molíte, posredujete in se zahvaljujete za vse ljudi. (1 Tim 2,1)

Prvo berilo

Amos 8,4-7

Poslušajte vendar vi, ki teptate ubožca, pokončujete reveže v deželi in pravite: "Kdaj bo že mimo mlaj, da bomo prodajali žito? Kdaj bo mimo sobota, da bomo odprli žitnice; da bomo zmanjšali mero, povečali uteži in podtaknili varljivo tehtnico; da bomo za denar kupili siromake, za par čevljev ubožca, da bomo kot zrnje prodali tudi pleve?" Gospod prisega pri Jakobovem ponosu: "Nikoli ne bom pozabil vseh teh njihovih dejanj."

Drugo berilo

1 Timóteju 2,1-8

Dragi Timótej, predvsem te prosim: prosíte, molíte, posredujete in se zahvaljujete za vse ljudi, za kralje in za vse oblastnike, da bomo lahko živeli v vsej pobožnosti in vsem dostojanstvu, mirno in tiho. To je namreč dobro in po volji Bogu, našemu odrešeniku, ki hoče, da bi se vsi ljudje rešili in prišli do spoznanja resnice. Bog je namreč samo eden. Samo eden je tudi srednik med Bogom in ljudmi, človek Kristus Jezus, on, ki je sam sebe dal v odkupnino za vse, v pričevanje ob svojem času. Zato sem bil postavljen za glasnika in apostola – resnico govorim, ne lažem – za učitelja poganov v veri in resnici. Vsekakor hočem, naj moške povsod molijo in dvigajo svete roke brez jeze in prepira.

Evangelij

Luka 16,1-13

Tisti čas je Jezus govóril svojim učencem: "Žível je neki bogataš, ki je imel oskrbnika in tega so mu zatožili, da zapravlja njegovo premoženje. Poklical ga je in mu rekel: 'Kaj slišim o tebi? Podaj obračun o svojem gospodarjenju, ker ne boš več mogel biti moj oskrbnik.' Oskrbnik pa je rekel sam pri sebi: 'Kaj naj storim, ker mi gospodar jemlje oskrbnništvo? Kopáti ne morem, beračiti me je sram. Vem, kaj bom stóril, da me bodo ljudje sprejeli v svoje hiše, ko me bo gospodar razrešil oskrbníštva.'

Poklical je dolžnike svojega gospodarja, vsakega posebej. In rekel je prvemu: 'Koliko si dolžan mojemu gospodarju?' Ta je rekel: 'Sto vrčev olja.' On pa mu je dejal: 'Vzemi svojo zadóžnico, brž sédi in zapiši: petdeset.' Spet drugemu je rekel: 'Koliko si pa ti dolžan?' Rekel mu je: 'Sto mernikov žita.' Dejal mu je: 'Vzemi zadóžnico in zapiši: osemdeset.' In gospodar je pohvalil krivičnega oskrbnika, da

je preudarno ravnal, kajti sinovi tega veka so do svojega rodu preudarnejši kakor sinovi luči.

Jaz pa vam pravim: Pridobivajte si prijateljev s krivičnim mámonom, da vas sprejmejo v večna bivališča, ko mámon poide. Kdor je v najmanjšem zvest, je zvest tudi v velikem, kdor pa je v najmanjšem krivičen, je krivičen tudi v velikem. Četorej niste bili zvesti pri ravnanju s krivičnim mámonom, kdo vam bo zaupal resnično dobrino? In če niste bili zvesti pri tujem, kdo vam bo dal, kar je vaše? Noben služabnik ne more služiti dvema gospodarjema; ali bo enega sovražil in drugega ljubil, ali se bo enega držal in drugega zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mámonu."

V razmislek

"Kdor živi v preobilju, z lahkoto pozabi Boga." (Don Bosco) Ta odnos do življenja in njihove posledice niso izum sodobnega časa. Že prvo berilo govori o tem – bogati postajajo vedno bolj bogati, revni pa vedno bolj revni. Razsipni življenjski slog zgornjega sloja se ohranja z izkoriščanjem malih ljudi. Prirejanje uteži in manipuliranje s kvaliteto blaga so del vsakdanjika. Dneve, ko se ne posluje, smatrajo za čas izgube dobička. Kupujejo nemočne, delajo revne odvisne od njih, s tem da dajejo na njihove dolgove visoke obresti in jih potegnejo v dolžniško spiralo... Težko je verjeti, da je ta tekst star skoraj 3000 let! Debate o ukinitvi nedeljskih in prazničnih dni, korupcija ter prevare v politiki in v gospodarstvu, globalizacija na stroške ubogih, neodpisovanje dolgov... ne kažejo na to, da se je uveljavil Božji gospodarski sistem. Pri tem je osnovno sporočilo jasno – prevarantski, izkoriščevalski sistem je v Božjih očeh zločin. Kot vedno, je Božja pravičnost na strani šibkih. Prerok Amos brez dlake na jeziku opiše izkoriščanje, kršenje prava in zapravljanje.

Bog, človek, materialno bogastvo in naše ravnanje z njim je tema današnjih svetopisemskih besedil. Vse do danes imamo še vedno – še posebej, če smo ljudje, ki se trudimo, da bi se na tem svetu občutilo Božje kraljestvo – dvolični odnos do denarja in materialnega bogastva. Čutimo sicer, da nas sam denar ne osrečuje, vendar tudi, kako veliko vlogo kljub temu igra v našem življenju, če mislimo, da ga imamo premalo, da bi lahko živeli mirno življenje. Naj ga še tako obračamo, da bi imeli res odgovoren odnos do materialnih dobrin, ne moremo brez njega. Vendar nam da Jezus v današnjem evangeliju jasne smernice, ki bi nam lahko pomagale oblikovati odnos do stvari tega sveta v skladu z njegovim videnjem.

Po eni strani se gre za zvestobo – kdor se izkaže za zvestega pri odnosu z "nepravičnim bogastvom", temu se zaupajo tudi pomembne vrednote. To pomeni, da bomo nekoč vprašani glede našega odnosa do dobrin tega sveta – ali je bila naša prednostna želja, da jih pomnožimo za naše osebno dobro ali smo z njimi gospodarili tako, da so služile tudi drugim? Pravila in zakoni tržnega gospodarstva niso odločilni kriteriji, po katerih bomo sojeni, temveč vrednote, v katere smo vložili naš denar. Jezus ne obsoja premoženja samega po sebi. Ko pa govori o zvestobi, to pomeni, da moramo pogledati, iz kod premoženje izvira ter komu in čemu z njim služimo.

Po drugi strani pa nas Jezus opozarja o nevarnostih, ki so povezane z bogastvom. "Ne morete služiti Bogu in mámonu" (Lk 16,13). Služiti mámonu pomeni imeti srce polno skrbi glede denarja in lastnine in s tem glede možnih izgub. "Bog je tam, kjer pustimo svoje srce". To so znane besede Martina Lutherja. Srce, ki je napolnjeno z željo po imetju in pohlepom po vedno več, nima prostora za druge vrednote in s tem tudi ne za Boga.

Kje smo pustili svoje srce? Ali bi radi postali ljudje, ki mislijo, da ne morejo podleči zmoti, da lahko v življenju služijo tako Bogu kot "mámonu" (= aramejski izraz za varljivo pehanje za dobičkom). Ali bi želeli postati ljudje, ki se vedno znova osvobajajo balasta želja in zahtev po imetju in lahko namesto tega dajo prostor hrepenenju, da bi Bog zavzel očiščen prostor v njihovem srcu.